

פרדס נסים

מתורתו של מו"ר הגאון הצדיק המקובל רבינו נסים פרץ זצוקללה"ה
יו"ל ע"י ישיבת המקובלים בית א-ל בני ברק.

ר' תשרי תש"ז - כח' שבט תשע"ב

בס"ד | שבת משפטים | כ"ז בשבט תש"פ | גליון 222

נכנסו לפרד"ם

רבי נסים פרץ - חלק ב
הרב אהרון אבישי

ימי החורף האפרוריים של שנת התשל"ד היו ימים חשובים מאד בחייו של ר' נסים, שכן באותם ימים הקים וכוון לראשונה את קהילת קודש "בית א-ל" שעתידה להפיץ את אור התורה ועבודת ה' בליבותיהם של אלפים ולשנות חייהם של רבבות. שמה של הקהילה נקרא כך על שם ישיבת המקובלים "בית א-ל" שבעיר העתיקה בירושלים שבראשה עמד הרש"ש הקדוש. רבנו תיקן תקנות מיוחדות שגיבשו מאד את הקהילה והבטיחו את המשך קיומה עד עצם היום הזה.

מכאן ואילך התחילה תקופת זוהר מופלאה ונדירה מבחינה רוחנית שכל מי שזכה לטעום ממנה ולו במעט יודע כי חייו הרוחניים והגשמיים התהפכו להם באחת והוארו לנצח באור של תורת אמת ויראה יוקדת. למרות הטלטולים הגשמיים והמעבר ממקום למקום לא הפסיק רבנו לייסד עוד ועוד שיעורים בקבלה, פתיחת כוללים בנגלה ובנסתר, מסעות ותיקונים בקברות צדיקים, תיקוני שובבי"ם ומשמרת החודש, פתיחת ישיבה ותלמוד תורה, ומעל הכל עבודה מופלאה שהקרינה על הכל ולימדה כל אדם ואדם כיצד עובדים את השי"ת מתוך אהבה ושמחה ויראה טהורה בכל מקום ובכל מצב, בזמנים של שמחה וגם בעמק הבכא.

תלמידים רבים מספרים בהתפעלות והשתוממות נדירה על רבם הענק שבענקים שמטייל בשבילי דקיעא ושבה את ליבם ונפשם דווקא בשל היחס החם והמלטף לכל אדם באשר הוא. דווקא החיוך האבהי שממייס כל לב ושעליו עדיין מתרפקים בערגה המוגים המוגים, הוא זה שהדליק את הניצוץ הראשון והפך את הלב למדורת אש להבה היוקדת ביראת שמים.

רבנו הסתלק מאיתנו לאחר ייסורי נפש וגוף ובעקבות מחלה נוראה ביום שלישי כ"ח בשבט התשע"ב כשהוא מותיר את בני משפחתו ובני קהילתו כגוף בלא נשמה. יחד עם זאת התברר אט אט שבחכמתו הנפלאה ובדרכו הייחודית דאג עוד בחייו כיצד תשמר מורשתו, תורתו והנהגתו והאש המתלקחת תמשיך לבעור בלבותיהם של תלמידיו ובמוסדותיו הרבים. מאמץ גופני ונפשי אדיר נדרש מבניו הגאונים שליט"א לא רק בשמירה נאמנה על הקיים אלא גם בהוספת כוללים ושיעורים רבים כפי דרכו של הרב זצ"ל. לשם כך מתקבצים תלמידים ואנשים רבים מכל קצוות הארץ ביום ההילולא בכדי לשנס מתנים ולהוות תמכין דאורייתא בחיזוק מוסדותיו ולזכות לשפע רוחני וגשמי למשך כל השנה. גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

שבת שלום ומבורך

ויחזו את האלוקים

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

מדוע נהרג הבל?

אצל משה נאמר "ויסתַר מִשֶׁה פָּנָיו, כִּי יָרָא מִהִבֵּית אֶל הָאֱלֹקִים" (שמות ג, ו). מה היה החטא של הבל שהתחייב במיתתו? הציץ בשכינה. "וְאֶל קִין וְאֶל מִנְחֶתוֹ, לֹא שָׁעָה" (בראשית ד, ה). לא ירדה שכינה וליחכה את המנחה, כי קין הקריב מזרע פשתן, דבר גרוע. אבל הבל הקריב מבכורות בקרו וחלביהן, נתן דבר חשוב, אז "וישע ה' אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ" (שם ד). ירדה שכינה, ואז הבל הציץ בשכינה והתחייב מיתה, היה צריך להוריד את הראש. אחרת לא מובן, אפילו אם לקין יש רצון ויש לו בחירה להרוג, אבל למה הבל, צדיק, למה הוא נהרג?

מי שלא מגיע לו, מן השמיים הוא מושגח

דוד המלך לא התחייב מיתה, אז שאול זורק עליו את החנית ולא פוגע בו(שמואל א' יט, ח) בדיוק דוד מזיז את הראש וניצל. מהשמים משגיחים עליו. מי שלא חייב מיתה, מי שלא מגיע לו דבר, הוא יעשה את כל מה שהוא יכול, הוא לא יקבל. ומי שמגיע לו משהו, תלך לפה לשם, אתה תקבל את זה, זה כבר מכוון עליך. כלומר, אדם צריך להבין - בלי חטא, לא יתכן שהבל ימות, אפילו שקין רוצה להרוג אותו. אפשר להחשיב לקין שהוא הרג את הבל גם בלי שהוא יהרוג אותו, הרי השם רואה את הרצון שלו. הוא נניח לקח איזה חנית או משהו זורק עליו, השם היה יכול להציל

בסוף הפרשה כתוב "וישלח את נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲלוּ עֵלְתָּ, וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים, לַה' - פָּרִים" (שמות כד, ה) ובהמשך כתוב "ויִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וַתַּחַת רַגְלָיו כָּמַעֲשֵׂה לְבַנְתִּי הַסְּפִיר, וַיִּכְעַצֵּם הַשָּׁמַיִם לְטָהֵר. וְאֶל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדֹ, וַיִּחְזֹו אֶת הָאֱלֹקִים, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ" (שם י-יא). זה היה הסיום של מעמד הר סיני. הם ראו את הקב"ה, הם ראו שני ההיכלות הראשונים שהם 'לבנת הספיר' ועצם השמים לטוהר(עייין 'עץ חיים' שער מו פרק ג ובעוד מקומות, שבו מוסבר שבעולם הבריאה העשר ספירות מתחלקות לשבעה היכלות, ושני ההיכלות התחתונות נקראות 'לבנת הספיר' כנגד ספירת היסוד ועצם השמים' כנגד ספירת ההוד) אחרי זה מה כתוב, "ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו".

אצילי בני ישראל

"ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו", חז"ל מדייקים(רש"י) - ממשמע שנאמר 'לא שלח', סימן שהיו ראויים להשתלח בהם מיד. היה צריך להרוג אותם מיד. למה? בגלל ש"ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו" - אומר רש"י שהם הציצו בשכינה בלב גס מתוך אכילה ושתיה, היו להם שלמים, קרבנות, הם היו צריכים להתעסק רק באכילה ושתיה, מה אתם מציצים?

זמני כניסת ויציאת השבת | למה ולאימ

ר"ת	כניסת שבת	יציאת שבת	ר"ת	כניסת שבת	יציאת שבת
תל אביב	17:10	18:09	חיפה	18:44	18:07
ירושלים	16:54	18:07	באר שבע	18:47	18:09

את הבל מזה. אלא שגם הבל התחייב, מה הוא התחייב? מיתה. הציץ בשכינה. יש מושג כזה 'להציץ', אפילו גם אצלנו. אל תציץ יותר מדי, מה שאתה יכול ללמוד, מה שאתה מבין, תלמד. אל תעלה למעלה מזה.

נדב ואביהוא

משה רבנו שהיה התיקון של הבל היה ירא מהביט. הוא הוריד את הראש והשם אמר לו אתה ירא? ואז פנים אל פנים דיבר איתו. נדב ואביהוא חזרו על אותה טעות של הבל והציצו בשכינה והתחייבו מיתה.

אלא שהקב"ה לא רצה לקלקל את מעמד הר סיני, ובאמצע מעמד הר סיני, לקחת את אותם האצילים, אותם החשובים. אז הקב"ה "בְּיָוֹם פְּקֻדָּי ... וּפְקַדְתִּי" (עמוס ג, יד) הקב"ה לא ממנה להביא על אדם את העונש. אולי יתקן ויעשה משהו. לאיפה הוא כבר יברח? "אם אָסַק שְׁמַיִם - שָׁם אֶתָּה, וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל - הַנֶּזֶק" (תהלים קלט, ח) אדם יכול לברוח מהמציאות? איפה תברח? לפעמים השם מאריך אפו בשביל לתת לך עוד

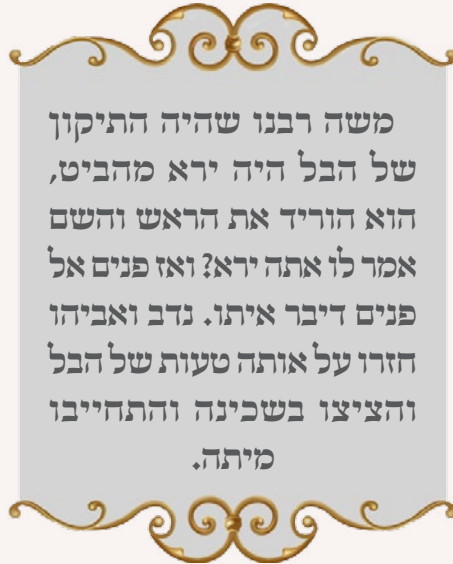
אפשרות, אולי תתקן את עצמך. אבל אם לא - מצודה פרושה על כל החיים! אתה לא יכול לברוח. אז הנה ביום הקמת המשכן - יצאה אש מן השמים, כמין שני פולסין של אש ונכנסו בחוטם שלהם והם מתו. זה לא בגלל הדברים הקטנים שהם עשו שם, הקריבו אש זרה, לא היו נשואים, הורו הלכה בפני רבם, היו שתויי יין, וכו' וכו' כל מיני דברים קטנים. בשביל זה לא מתים. ע"פ פירוש רש"י שהיו ראויים להשתלח בהם מיד, המיתה שהתחייבו עליה היתה עוד לפני זה.

סוד גדול מה'תרגום'

אבל התרגום, התרגום זה משהו אחר. "והווי חדן בקרבניהון דאתקבלו ברעוא כאילו אַקְלִין וְשִׁתְן", כלומר מהתרגום משתמע שהיו שמחים בקורבן שהקריבו ועל כך שהשכינה ירדה ולקחה את הקרבן, היו שמחים במעמד

הר סיני ובקרבנות שהם קיימו לכבוד המעמד, זה משמעות "ויחזו את האלוקים". אבל "ויאכלו וישתו" - כאילו אכלו ושתו. מה הכוונה? יש פה סוד גדול בתרגום.

בד"כ, עבודת האדם מורכבת משני חלקים, נשמה וגוף. אם אתה נותן סיפוק לנשמה אז הגוף

מסכן, מצטער, הוא עצב, מה זה? על חשבון הגוף? הנה, אתה לומד לילה שלם, מסכן הגוף הזה, לא נתת לו אפילו קצת כרית, קצת לישון. כשאתה עושה תענית בשביל התיקון שלך ואתה מרגיש התרוממות הרוח, והיא, מסכנה העלובה הזאת, לא נתת לה לאכול, לא ארוחת בוקר, צהרים, ערב - מה עשית?

וכן על זה הדרך, אדם מחליט לא לדבר, ללמוד ברציפות חמש שעות. יש ענין בימי השובב"ם שאדם לומד ברציפות חמש שעות, או לפחות ארבע שעות או שלוש שעות בלי לדבר שום מילה, רק לימוד. אבל אדם כמה נהנה כאשר בא חבר שלו, מה שלומך? פה מילה, ושם מילה, והגוף שלו נהנה מהדברים האלה. אבל הנשמה נהנית מהלימוד בלבד, אבל זה על חשבון הגוף. אז כל הזמן אי אפשר לספק את שני היצרים האלה. "וַיִּצַר ה' אֱלֹקִים" (בראשית ב, ז) - יצר שתי יצירות, גוף ונשמה.

פה, התרגום גילה לנו סוד. "ויחזו את האלוקים", אתה יכול להתעסק בעניינים רוחניים שהם בבחינת "ויחזו את האלוקים", ותדע לך שאתה יכול להביא את אותה השמחה ואת אותה ההארה ואת אותה השלמות, להביא את זה לתוך הגוף וכאילו הוא אכל ושתה, מילאת אותו, הוא לא צריך לאכול ולשתות! ורואים את זה אפילו בדרגות שלנו, בעבודת השם שלנו, שאם אדם יש לו הנאה מלימוד, טעם בלימוד, הוא בז לאכילה ושתיה, הוא לא צריך.

טוב מעט בכוונה מהרבה שלא בכוונה

אבל, טוב מעט בכוונה מהרבה שלא בכוונה. לפעמים כשאדם כופה את עצמו כל הזמן לקיום התורה והמצוות, באיזה שהוא מקום זה הגוף הוא כמו קפיץ. אתה תופס את הגוף הזה וכופה אותו לכאן ולכאן, ואז יום אחד הוא יכול להתפרץ ולא לתת לך לעשות שום דבר - מה אתה לוחץ אותי יותר מדי? ראינו את זה אצל צעירים. אנשים מבוגרים כבר יש להם אורך רוח וסבלנות והם יודעים כבר איך להתנהל, אבל אצל צעירים אם יותר מדי לוחצים אותם, אז אתה חושב שאתה מצליח, כי באמת לפעמים

תורה היסוד האחרון!

ביום חמישי כה' שבט תש"פ (20.02.20) מהשעה 12:45 בבית הכנסת ברח' מנחם 22 ב"ב

לפני התיבה יעבדו מחכמי מקובלי ישיבתנו שליט"א יש לקבל התענית ביום רביעי במנחה, כמ"כ טוב לעשות התיקון בעלית ותפילין.

חי שאינו יכול להשתתף ישלח שמו בצירוף פדיון מספר 5, ניתן גם בכרטיס אשראי ובתשלומים

03-5779500 < **לברורים ומסירת שוה"מ**

מסדות התורה **בית א-ל** *אתגור ולבנות פלס*

מה זה? א', תאכל את ה-א', אז הוא נהנה שהוא אומר א'. אפילו שהנהאה היא גשמית, אבל זה נתפס לו בראש, כשאני אומר אל"ף זה מזכיר לי משהו מתוק. וזה "תִּנְתֵּן לַנֶּעֶר עַל פִּי דָרְכּוֹ - גַם כִּי יִזְקֶינּוּ, לֹא יִסּוּר מִמְּנֶה" (משלי כב, 1) ואז גם כשהוא יזקין, יגדל - לא יסור ממנה' ויחפש להנות מהלימוד, להנות מהאל"ף בי"ת, ואז זה נגד היצר הרע. היצר הרע לא יכול לקנות אותו מהר.

מי שלא לומד תורה, עולם הזה בטוח שאין לו, מעשה מהרב שך...

מסופר על הרב שך זצ"ל, שהיה פטרונם של הישיבות. היה איזה עשיר גדול שהוא קנה את האוטו לרב שך, שכל כמה זמן שהיה בא לארץ היה מביא לו גם חבילות של כסף ואומר לו תחלק. וראשי ישיבות שהיו מתקשרים והיו מתייעצים עם הרב שך, אז הוא היה נותן להם, עוזר ככה לכל הישיבות.

יום אחד הוא בא העשיר ואומר כבוד הרב, אני מצטער, זהו, אני לא יכול לתת כלום. מה קרה? הוא עזב את קנדה והשקיע באנגליה, ושם נפל, כל הכסף נשאר בבנינים, לא נמכר, הוא לא יכול לעזור יותר, אין לו כבר כסף לתת. אז הוא בא בוכה ומצטער והרב שך הרגיע אותו וליווה אותו עד הדלת. ליד המזוזה הוא אמר לו, כבוד הרב לפחות עולם הבא יש לי מכל המצוות האלה שעשיתי? אמר לו הרב שך העולם הבא? פשוט, אני מקנא בעולם הבא שלך! אבל אני לא מקנא בעולם הזה שלך. אמר לו כבוד הרב מה חשבת? - נפלתי רק בעסקים, אבל תראה איזה אוטו יש לי, וברוך השם איזה וילה יש לי, הכל נשאר לי. רק בעסקים אני נפלתי, אני לא יכול לתת כספים כמו פעם אבל העולם הזה שלי - ברוך השם, אני יש לי הכל! אמר לו הרב שך, לא לא לא, אם אתה לא לומד דף גמרא עם רש"י ותוספות אין לך עולם הזה. עולם הבא יש לך הרבה, אבל איך אתה יכול לעבור את העולם הזה ואין לך זמן מרוב עסקים להנות קצת מאיזה סוגיה, מאיזה שער הכוונות, מאיזה סידור - זה העולם הזה!

כלומר כשאדם יש לו חיות והנאה, מתיקות וערבות, אז הגוף שלו מתמלא בנועם כזה,

משמרת החודש

סדר לימוד נשגב מיסודו של הבן איש חי שתכליתו לעורר רחמי שמיים ולקרב את הגאולה

חודש אדר

תקיים אי"ה ביום ראשון כ"ח שבט 23.02.20

לאחר תפילת ערבית בביהמ"ד "פרדס נסים" רחוב הרצוג 43 בני ברק

למסירת שמות 03-5779500

אומר רבנו 'אור החיים' הקדוש, רבי חיים בן עטר, "שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם"

ביאור מאחד מגדולי המחנכים...

אחד מהמחנכים הגדולים הסביר למה נותנים לילד סוכריה. ילד בן שלוש שעושים לו חלאקה, מביאים אותו עם טלית לחדר, מה עושים? לוקחים ספר עם אותיות, שמים דבש על האותיות ואומרים לו מה זה? אות א', תלקק את זה. וכשהוא רואה את ה-א' הוא טועם טעם מתוק. היום יש כל מיני שיטות. היום כל האותיות הן משוקולד. שואלים את הילד

הלחץ עוזר, אתה רואה אותו לומד ומתמיד, אבל פתאום הוא מתפוצץ ולא בא בכלל שבוע שלם. הוא בורח לגמרי, הרגיש לחץ. לא, צריך לתת להם טעם בלימוד, הנאה. כשאדם נהנה ומתענג, אומר רבנו 'אור החיים' הקדוש, רבי חיים בן עטר, "שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם" (אור החיים דברים כו, יא)

מתיקות שהיצר אינו יכול נגדה!

רואים שיש הנאה בעולם הרוחני, בתורה, ביראת שמים, בעבודת השם, בתפילה, אדם נהנה מהתפילה. כשאדם נהנה ברוחניות, אבל לא הנאה רוחנית של הנשמה, אלא הנאה גשמית של גוף, כשהוא זוכה להביא את נועם השם לגוף, יש לו מתיקות. זה נגד היצר הרע, היצר הרע לא יכול לעבוד עליו.

מהלימוד אני נהנה יותר!

מה היצר הרע מוכר לאדם? - את העולם הזה. היצר הרע אומר לו תעזוב, אתה ראית את העולם הבא? אתה יודע מה קורה שם? בוא תקבל, אני אתן לך את העולם הזה. אבל אם אדם נהנה ברוחניות בעולם הזה, אם יש לו מתיקות, אז הוא בא ליצר הרע ואומר לו, מה אתה רוצה למכור לי? עולם הזה? מה יש לך להציע לי? צלי על האש? האש של התורה משמחת אותי פי שתיים. לא צריך צלי, אני מוותר לך על זה, תזכה למצוות, אני מוחל לך על זה, תן לי ללמוד, אני נהנה מזה יותר.

אבל אם אדם באמת אין לו הנאה, וכל הזמן הוא עושה את הדברים בכפייה, אז איזה חתיכת בשר על האש יכולה להוציא אותו משיווי משקל, והוא כבר לא יסתכל אם זה הכשר כזה או אחר, מה זה משנה? הוא זורק את הכל. כל זה בגלל שאין לו הנאה גשמית מהרוחנית, סיפוק מהרוחנית. בד"כ כל הנפילות של הצעירים וכל הנשירות זה מזה שאין להם הנאה בלימוד ואין להם טעם. לכן זה טוב שהיום לומדים בדרך של הבנה, בדרך שאדם יש לו קצת הנאה.

הזינה אותו והוא לא הרגיש לא רעב ולא צמא ולא שום דבר. אז זה "ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו" - "כאילו אָכְלִין וְשָׁתוּ" אומר התרגום.

...יהי רצון...

יהי רצון והשם יתברך יתן לנו להרגיש את החשק, את ההנאה, את המתקנות בתורה והמצוות, וימלא אותנו גם בגוף, ואז בע"ה זה נותן כח לאדם לעמוד בכל ניסיון. ואל תביאנו לא לידי ניסיון ולא לידי בזיון, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו. אכ"ר.

הבעש"ט שכח לאכול...

הבעש"ט מה היו אומרים עליו? כשהיה הולך להתבודד ביערות, לעבוד את השם, היה לוקח איתו ככר ליום ראשון, ככר ליום שני וכ"ו, והיה חוזר בשבת והיה לו את כל האוכל. כשהוא הגיע ליער הוא היה תולה את השקית עם כל האוכל שהיה מביא באיזה שהוא מקום, והיה אומר אני אחזור לאכול. אבל כאשר היה מתחיל להתבודד, כשהיה מתחיל לדבר עם הקב"ה, מתחיל ללמוד - שכח בכלל שיש לו שקית של אוכל ועשה תענית משבת לשבת. לא שהוא התכוון לעשות תענית, פשוט שכח לאכול. ההנאה הרוחנית

בחשק, בתענוג כזה, הוא לא יכול לשכוח את התענוג הזה ורוצה מזה עוד ועוד. יש הנאה ויש תענוג מתורה ומצוות בעולם הזה, יותר משוקולד, יותר מיין יבש, יותר מ'על האש' יותר מכל הדברים האלה. מי שטעם את זה, אז הוא בז לכל העולם הזה, אי אפשר להזיז אותו.

לאחר שטעם, הוא לא יותר בעד כל הון שבעולם

לדוגמה בן אדם שטעם הנאה של שבת קודש, תבוא ותגיד לו אתה יודע מה ידדי, יש לך הרבה שבתות לשמור, אין בעיה, בוא, אני נותן לך מליון דולר, הנה קח, ספור אותם, השבת הזו אתה בא איתי, אתה תיסע איתי באוטו, נלך לעשות ככה וככה, אין שולחן שבת. אחר כך תשמור עוד אלף שבתות מה איכפת לך? אני משלם לך. זה יעזור משהו? לא מליון, גם אם ישם שני מליון, עשר מליון, זה לא אפילו בגדר שהוא עוד מצטער על המיליונים.

כשלאדם יש את הבנה האמיתית בדבר אין לו בכלל ניסיון בזה. זה "ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו", גם הגוף אוכל ושותה מהרוחניות. זה בעצם כתוב בדברי האר"י (שער רוח הקודש, כוונת התענית) בכוונת התענית פה בשו"ב"ם. אומר האר"י כשאדם אוכל, הוא ניזון מלמטה למעלה. כשאדם אוכל, אז האכילה והשתייה הגשמית מזינים את הנפש, הם עולים מדרגה אחר מדרגה עד שהם נותנים מזון לנפש. "לא על הַלֶּחֶם לְבַדוּ יִחְיֶה הָאָדָם, כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִּי ה'" (דברים ה, ג) שנמצא בלחם. אז בלחם יש את מוצא פי השם, אתה מפרק את הלחם ואתה מזין בו לא רק את הגוף, אלא גם את הנפש. ההזנה עוברת מלמטה למעלה.

אין לו זמן לחשוב על אוכל!

אבל בתענית כשאדם לא אוכל, הוא מקבל מזון רוחני מהשם, וזה בא למוח, מהמוח ללב, מהלב לכבד, מהכבד לאברים, כל הגוף ניזון בתנועה הפוכה. "ויחזו את האלוקים ויאכלו וישתו". כשאדם מתענה לשם שמים, אז זה לא שהוא לא אוכל כי קיבל תענית, פשוט אין לו זמן עכשיו לחשוב על אכילה.

הדה
של מו"ר הגה"צ המקובל רבי נסים פרץ זיע"א

במעמד הרבנים מו"ר ממשיכי דרכו שליט"א בהשתתפות מו"ר הגה"ג רבי שמעון בעדני שליט"א השר הרב אריה דרעי שליט"א

מסר ליום הבחירות מהרב זיע"א

בתוכנית האומנותית הפייטן העולמי משה לוק

מוצאי שבת פרשת משפטים כ"ז בשבט תש"פ (22.2.20) 20:00 במתחם האירועים וואלי - זאב בלפר 27, כפר סבא טעודת מצווה נעילת השו"ב"ם ומלווה מלכה

הגרלה בסוף הערב

צלצל ואשר את השתתפותך במעמד: 03-5779500
כרטיס כניסה 360 ₪ ליחיד - יש לך הוראת קבע פעילה? זכית! קיבלת בונוס נוסף! - הסעות לאולם הממוסדות

אפקטיבי - 054-8485060